

Kvinder klæder præster på til Luther-fejring

Et hold på 13 kvinder syer i øjeblikket middelalderdragter til samtlige præster i Skanderborg. Anledningen er fejringen af 500-året for reformationen.

Lyden af arbejdende symaskiner fylder i øjeblikket Skivholme sognegård.

Forberedelserne til den forestående fejring af 500-året for Reformationen er i fuld gang.

Selve arrangementet finder sted 31. oktober i Kulturhuset i Skanderborg, men allerede nu sker der en masse i kulisserne, og i sognegården i Skivholme har 13 kvinder gennem tre weekender været engagerede i at sy middelalderdragter til samtlige præster i Skanderborg provsti.

For kvinderne drejer det sig om håndarbejde, kreativ tænkning og ny indsigt i hændelser 500 år forud for den indeværende arbejdsweekend.

En stor mundfuld

Sidste efterår nedsatte Skanderborg Provsti et Luther-udvalg bestående af fire præster, herunder Thomas Frøkjær fra Skivholme, der skal planlægge fejringen af reformationen.

Skivholme-præsten henvendte sig til lokale Nina Andersen, der 10 år forinden stod i spidsen for at sy dragter til minikonfirmanderne, for at høre, hvorvidt hun sammen med et hold af håndarbejdskyndige havde mod på at sy klædedragter til arrangementet i oktober.

Nina samlede en arbejdsgruppe, som foruden hende selv tæller Helene Poulsen, Ulla Karlsen og Lone Mørch, alle lokalt bosiddende.

Arbejdet skulle dog vise sig at være en større mundfuld end først antaget.

»Først troede vi, at det drejede sig om én dragt til præsten i Skivholme, så blev vi oplyst om, at det også drejede sig præsterne i Galten og til sidst, at det faktisk omfattede alle 23 præster i provstiet,« siger Ulla om udviklingen.

»Vi summede over det og besluttede os for at undersøge, hvad det rent faktisk indebærer at sy middelalderbeklædning. Vi var derfor i kontakt med Skanderborg Museum og besøgte Øm Kloster for at studere tøjet,« fortæller Helene.

Byder ind med det, man kan

Derefter bad Nina provstiet om at annoncere efter syersker i de forskellige kirkeblade, hvilket gav pote, og et hold bestående af 13 oplagte kvinder kunne gå i gang med opgaven.

»Vi er alle sammen frivillige, og mange kendte ikke hinanden på forhånd. Der er et stort engagement, og man byder ind, med det man kan. Sammen kan vi meget, og der er en rigtig god stemning,« siger hun.

Det er tydeligt, at kvinderne er meget fortrolige med både pedaler og trådning.

»Vi er ikke alle lige dygtige til at sy. Jeg kan for eksempel bare sy lige sømme, men så er jeg helt god til at lave kaffe,« siger Helene grinende og tilføjer, at mange er fantastisk dygtige.

Mange vinkler på Luther

Der er noget tidløst over kvinder, der er fordybede i et arbejdsfælleskab. Det er en følelse af, at det, der udspilder sig i sognegården, kan findes dybt i vores natur.

Ser man væk fra symaskiner og fjernvarme kunne sceneriet lige vel have fundet sted på Luthers tid.

For flere af syerskerne drejer arbejdet sig også om at fordybe sig i historien og lære om datidens forhold.

»Vi fordyber os i andre ting end sytøjet. Det historiske er spændende, og der er mange vinkler. Det er godt, at der ikke kun er et fokus,« forklarer Nina.

»Luther var jo rebel i en brydningstid. Man har set forskelligt på ham gennem tiden. Nogle har beskrevet ham som et fælt menneske. Men på den måde er der ikke noget, der er forkert eller rigtigt,« tilføjer Ulla.

Nina kan fortælle, at mange af kvinderne er flittige læsere, og der er øjensynligt også blevet studeret på emnet, for samtalen falder på forskellige bøger, og også teaterstykket Luther af John Osborne diskuteres.

Flere af kvinderne er i reformationsstemning og har deltaget i andre begivenheder, arrangeret af provstiet og Skanderborg Kommune.

Som at køre på cykel

»I sidste uge var der en præsentation af en Luther-øl i krypten under Klosterkirken. Der var taler og sange, og den første øl blev knuppet op. Jeg kan bestemt lide den. Den er venlig, og smagfuld,« oplyser Nina, og de andre kvinder nikker samstemmende.

»Måske en lille smule spids,« tilføjer Ulla.

»Det er en stor glæde at være sammen om projektet. Vi lærer meget af hinanden. Det gælder også i forhold til at sy, for vi er alle sammen amatører,« siger Nina.

»Nogle her er meget professionelle,« protesterer Helene. De andre nikker.

Førhen strikkede og syede langt de fleste til deres børn.

»Men man kan ikke dyrke den samme ting hele livet igennem. Vi har heller ikke brug for at sy på samme måde længere, for man kan købe tøj billigt i dag. Men som en af kvinderne her sagde, så dukker færdighederne op igen undervejs, mens man syer,« siger Nina, og Ulla tilføjer, at det er ligesom at køre på cykel. Har man først lært det, så glemmer man det ikke.

Stolt af resultatet

Fokus retter sig atter mod de fine stoffer, der ligger ud over borde rundt om i det store lokale.

Helene forklarer, at hun skal sy en mandekofte og stryger med hænderne over det mørkegrå uldstof foran hende.

»Vi har lavet små påklædningsdukker, for at få et overblik over dragterne. De første er allerede færdige, og i dag har de første præster været forbi for at prøve dem på,« siger Nina, der øjensynligt er stolt over resultatet.